

[Christmas Møller.]

indstillet paa, at det ogsaa for Arbejderne indenfor de forskellige Fag kan komme til at ligge forskelligt. Hvor Produktionen er rentabel, maa Kravet om bedre Løn stilles, men i det Øjeblikkelige vanskelige økonomiske Tider foreligger, maa Arbejderne, som alle andre, tage deres Del i Nedgangen.

Den højtærede Statsminister citerede derefter, saa vidt jeg kunde forstaa ham, det Program, som var blevet vedtaget mellem de to Partier, eller et af de Programmer, som Socialdemokraterne havde godkendt inden eller lige omkring Valget i 1929, og sagde, at Programmet var bl. a. ogsaa at skaffe nye Markeder. Vi har jo haft Markedsudvalget og har faaet 3 eller 4 udmærkede Bøger — udmærkede i den Forstand, at de for den, der interesserer sig for sligt, er let haandterlige at søge til —, men jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister: Hvilke nye Markeder har hans Markedsudvalg skabt? Jeg vil snarere sige det saaledes, at siden 1929, da den højtærede Statsminister tiltraadte, er det jo mere Tab af Markeder, der har fundet Sted, end Vinding af nye. Paa Landbrugsproduktionens og Landbrugs-eksportens Omraade vil man se et betydeligt Fald i vort Marked i Tyskland. Vi vil se en økonomisk Politik, som i denne Tid truer med at blive endnu skrappere. Vi har fra andre Lande set det samme, at man lukker af, og overhovedet er hele den økonomiske Situation præget af dette, som jeg sagde i Gaar, at der lukkes af saavel for Varer som for Mennesker. Jeg spørger da den højtærede Statsminister, som talte om de nye Markeder, som har haft Markedsudvalget til sin Raadighed: Hvor er de nye Markeder, den højtærede Statsminister har skaffet os?

Nu mener jeg i al Almindelighed ikke, at det kan være Statens eller Rigsdagens Opgave at løse de erhvervspolitiske Problemer, men jeg mener, at den højtærede Statsminister i høj Grad har budt sig selv til som en af dem, der skulde løse dem. Jeg mener, at den højtærede Statsminister endnu i Dag har peget paa de nye Markeder, og jeg mener ogsaa, at med hele den Samhandel, vi har med Udlandet, med den betydelige Indførsel, vi har her i Landet, med den Købekraft og Købeevne, som vore 1 500—1 600 Millioners aarlige Køb i Udlandet betyder, kunde Statsmagten paa en ganske anden Maade, end det hidtil er forsøgt, søge at bane Vej til Markeder for en Række af de danske Produkter. Jeg spørger den højtærede Statsminister: Paa hvilke Omraader er dette forsøgt?

Den højtærede Statsminister gav der-

næst dem af Tingets Medlemmer, som ikke vidste det, en Oversigt over, hvor Forslagene, som ikke var blevet gennemført, befandt sig, og sagde da, at en Række af disse Forslag befandt sig i Øjeblikket i Landstinget, og de Betragtninger, han kom med angaaende Landstinget, giver mig Anledning til at sige et Par Ord om Landstingets hele Stilling.

Jeg tror ikke, man fra nogen Side vil bestride, at saaledes som den politiske Udvikling har været her i Landet, er Folketinget og skal Folketinget være det ledende Ting. Jeg tror endvidere, at ingen vil bestride, at Landstingets Flertal har absolut Ret ikke blot til at udtale sig, men ogsaa til at afgøre Sagerne efter sin Overbevisning — jeg kender ganske vist et yngre Medlem af Tinget, der i sine yngste Dage maaske havde lidt mere rebelske Meninger om dette Spørgsmaal, end han har i Dag. Men jeg vil gerne sige, at den Udvikling, der har fundet Sted, den Erfaring, vi har høstet gennem den sidste halve Snes Aar, viser, at det Krav, man til Tider kunde stille om, at Landstinget skulde bøje sig for Folketinget, er et Krav, som der ikke er tilstrækkelig Realitet i. Hvorfor? Fordi man ikke kan forlange, at Landstingets Medlemmer skal stemme imod deres Overbevisning.

Og jeg spørger den højtærede Statsminister, og jeg spørger det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som kendte den rebelske Yngling: Ja, men er det da nogen Sinde sket, at Socialdemokrater ikke har stemt efter deres Overbevisning i Landstinget? Og hvad sagde selve Statsministeren, da man inden Landstingsvalget i 1928 spurgte ham: Hvis nu det utrolige skulde ske, at Radikale og Socialdemokrater fik Flertal i Landstinget? Ja, svarede Statsministeren, vi Socialdemokrater stemmer altid efter vor Overbevisning — man skulde altsaa nogenlunde forstaa, at de var bedre end andre, som ikke altid gør det, og derved lignede jo denne Udtalelse mange andre af den højtærede Statsministers.

Jeg spørger det radikale Venstre, jeg spørger det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen: Vilde han ikke inden Landstingsvalget i 1928, i Sommeren 1927, overføre et eventuelt Toldforlig i Folketinget mellem Socialdemokratiet og Konservative have benyttet det Venstre-Radikale Flertal, der den Gang var i Landstinget? Jeg har spurgt de Radikale om det tidligere, og de har sagt: Selvfølgelig, man stemte efter sin Overbevisning. Jeg tror oven i Købet, de havde en Forklaring om, at hvis der var Valg og saadan noget, kunde det maaske være